

Redactiunea

se afla in

Strat'a lui Leopoldu Nr. 44.

Scrisorile nefrancate nu se primescu decât numai de la correspondintii regulari si „Federatiunii.“ Scrisori anonime nu se publica. Articlii trimisi si nepublicati se voru arde si numai la cerere aspre sa se returna.

FEDERATIUNEA

Diurnalul politicu, literariu, comercialu si economicu.

Appare Joi-a si Dominec'a.

Pretulu de Prenumeratiune:

Pre trei lune 3 fl. v. a.
Pre sieste lune 5 „ „ „
Pre annulu intregu 10 „ „ „

Pentru Romani'a:

Pre an. intregu 30 Fr. = 30 Lei n.
Pre 6 lune 16 „ = 16 „ „
Pre 3 — 8 „ = 8 „ „

Pentru Insertiuni:

10 cr. de linia, si 30 cr. tacs'a timbrala pentru fiecsa-care publicatiune separata. In loculu deschisu 20 cr. de linia. Unu esemplariu costa 10 cr.

B.-Pest'a, 12/24 Jan. 1875.

Affacerea turcomuntenegrina la Podgoriti'a, care ammentia a pune tetiunele in patregaiulu turcescu si prin urmare a turbura pacea Europei, s'au complanatu. Ad'a spunu scriitorii nostri, ca Port'a s'ar fi lapeditu in fine de la pretensiunea impertinentu-turcesca, d'a se trege inaintea unei judecatorie turcesci acei muntenegrini, cari inca sunt culpabili pentru macellulu de la Podgoriti'a. Diuarile officiose d'in Pest'a si mai alessu „P. L.“ nu lasa neci ocaziune d'a nu intona „mariere“ intru onorea marelui viziru ostrungurescu dl. contele Andrássy, carui-a accellu diuaru atribue meritulu d'a fi scapatu de belea Orientulu si prin ellu Europa intrega. — Cestiunea dara turco-muntenegrina de la Podgoriti'a, au disparutu de la ordinea dillei si nu mai turbura somnulu diplomatiloru isteti destullu, d'a incurca insi-si iiciile, alta data, candu li va veni bine la socotele.

Scirile bune se continua de officiosele d'aici, asiá dupa ce in dillele trecute, totu aceste officiose cu perare invederata diceau ca negociatiunile ostrungurescu cu Romani'a pentru inchiarierea conventiunei comerciale, s'au curmatu, pentru ca Romani'a pusesse conditiuni neacceptabile, asta-di cu placere annuncia, ca negociatiunile se urmeza directu cu Dl. Costaforu Agintelu Romaniel la Vienn'a cu cellu mai bunu successu, si ca presentia de câte-va dille a Dlu consil. de curte von Schwegel, in Vienn'a, (pre semne acestu domnu au fostu aici in Pest'a la curtea imperatului) capu allu sectiunei polit. o commerc. la ministeriulu commune de esterne, este in legatura cu deslegarea unoru cestiuni pendinti, intre cari conventiunea austro-romana si affacerea callei ferrate occupa loculu primu.

Acum nu scimu care e adeverulu, atát'a scimu, ca acesta affacere a conventiunei comerciale, intereseza forte multu pre Ostrunguri, si mai multu pre ei, decâtu pre Romani; de aici perseveranti'a lor si chiaru candu Romani'a ar pune unele conditiuni neacceptabile la parere. Guvernulu Romaniel se tiena susu interesele tierrei si suntemu convinsi ca le va sol tiena, ca-ci respectivi omeni de statu sunt cunoscuti ca buni patrioti. De altmintrea assemene conventiuni nu se facu pre vecla, ci pre 3—6 anni si deca esperienti'a va arreta ore cari urmari pagubitorie interesele tierrei, conventiunea se va modifica la timpulu seu, dar' mai bine este a preveni reulu decâtu a-lu repara.

Camer'a deputatiloru Ungariel nu s'au appucatu inca de discussiunea bugetului, ce are se se puna la ordinea dillei numai in septeman'a viitoria. — Conscriptiunea alegatoriloru e aproape terminata si d'in datele adunate pana acum si assemenate cu celle de la alegerea ultima resulta, ca numerulu alegatoriloru au scadiutu cu un'a a trei-a parte, ceea ce provine parte d'in urcarea censului, parte, si mai alessu, d'in acea dispusetiune a legii, prin care cei ce n'au platitu darea pre an. 1874 adeca pre annulu d'in urma sunt despoiati de dreptulu electoralu si prin urmare numele lor nu s'an trecut in listele electorali. Speramu inse, ca mare parte d'in cei eschisi voru grabi a-si refu restantiele de dare si cu ocaziunea reclamatiunii se voru trece in lis-

tele electorali. Inca odata facemu atenti pre ddii preuti si invetiatori, ca se indemne pre toti cei de altmintrea calificati, a nu se despoia pre trei anni de singurulu dreptu ce l'au.

In intiellesulu articulu de lege XXXIII: 1874, Curi'a regesca fiindu insarcinata a examina reclamatiunile in contra decisiuniloru comitetelor centrali electorali senatele respective se alessera in 2. Ian, de cãtra amble despartimente alle Curiei (curtea de cassatiune si curtea suprema de apellu) prin votisare secreta, precum urmeza: *Senatu I.* Membri ordinar: Emiliu Manoiloviciu, Franciscu Carapu, Iosifu Ostrovski, Antoniu Balásy. — Membri suppl. Franciscu Ocsay, Augustu Ládáy, Emiliu Dimiciu, Leopoldu Jamnisch. — *Senatu II.* Membri ord. Giorgiu Ráth, Laurentiu Tóth, Ignatiu Somossy, Emericu Szabó Membri suppl. Alb. Solész, Ioanne Fauru, Colomanu Blascovicu, And. Halmossy. — *Senatu III.* Membri ord. Emericu Szentgyörgyi, Augustu Lassel, Colom. Babos. Constantinu Raisz. — Membri suppl. Nicolau Mensiciu, Alessiu Tóth, Ludov. Vadnay, Sigism. Beóthy.

(Commissiunea examinatória de advocati) Ministerulu de just. au numitu membrii commissiunei censoratorie de adv. si a nume: de presied. pre judele de la curtea de cassatiune Emericu Szabó, de locutiuru de pres. pre pres. de sen. de la tabl'a reg. A. Daruway, de membrii pre: professorii de la univers. Apáthy, Wenczel, Baitner si Lechner de la curtea supr. de apellu pre: Alessiu Tóth, de la tabl'a reg. pre judii Emer. Zlinsky, Aloisiu Kucser, Sigm. Kasari si alii. — *Commissiunea jumatete d'in membrii commissiunei censoratorie se va alege de Camer'a advocatiloru.*

Situatiunea.

Europ'a, alle carei popora se fãlescu a fi ajunsu er'a civilizatiunei, mai totu de un'a avu nefericirea seu in unu coltiu seu altulu se sangereze.

Abia se curmaseru stroiele de sange alle cellui mai barbaru resbellu de pre pamentu, si ecca sangele se versa era-si pre suprafaci'a betranei Europe. Spani'a cea nefericita si-vede fiii ucidiendu-se unii pre alii si nu se afla intre atati'a pretensi Mentori a civilizatiunei unulu, carele se dica unu „veto“ potericu. Resultatulu acestui macellu e, ca fiulu reginei alungate, adeca Alfonso XII ocupã tronulu Spaniei si fi primitu cu entusiasmu chiaru de aceli'a, care alungasse pre muma-s'a Isabell'a. Cataloni'a cea mai republicana a tacutu, si-a plecatu capulu inaintea junelui rege; Spani'a intrega si-a aretatu multumirea cu Alfonso XII, afara de bandle pretendentelu Don Carlos. Acestu carnefice alu fratiloru sei nu s'a moliatu de locu, audiendu ca Alfonso a intratu in Madrid, din contra a emisu una proclamatiune, in carea sustiene cu tarfia, ca numai d'insulu e regele cellu legitimu allu Spaniei, verulu seu a intratu in Madrid numai ca se-i deschidia lui calea si alte de acestea. Cu tote acestea noi credemu, ca l'on Carlos a finitu-o si ca noulu rege va fi in stare se punia odata capetu torentiloru de sange nevinovat, care acumu au spelatu mai totu pamentulu Spaniei.

Se nu credia inse cine-va, ca prin acest'a Europ'a a scapatu de furi'a resbellulu, si ca va potẽ dtce cu dreptu cuventu, ca a ajunsu er'a civilizatiunei; suntemu inca departe de a sperã una atare momentu, ca-ci si ici si cole suprafaci'a ei e coperita de materia aprindietiosa si aterna numai de la momentu ca se audimu sunetulu trompetelor,

bubuitulu tunurilor si tropotele copitelor. In lini'a prima ne insufla grigi Franci'a si Germani'a, care nece decâtu nu potu traí in pace pana candu acest'a in urma a rapitu cu volnicia de la cea antania provinciile cele mai frumose. Afiamu apoi in lini'a a dou'a Germani'a cu Austri'a, cea de antianu nu pote suferi pre acest'a, dupa ce odata s'a pronuniatu unitatea toturor germanilor; si apoi preste totu ide'a natiunalitatiloru potemu dice a acoperitu Europ'a cu ierba de pusica.

Dar tote aceste temeri si ingrigiri disparu, candu ne întorcemu privirea asupr'a acutei cestiuni orientali. Turci'a cea pagana demultu e unu spinu nesuferitu in ochii toturor crestiniiloru europeni. Anulu acest'a se pare a fi destinatu pentru ca se tragemu clopotele dupa morbosulu din seratu. Caus'a la acest'a o au datu insu-si mahomedanii prin fatalulu macelu de la Podgoriti'a, unde le placu a ucide fara mila pre mai multi supusi montenegrini. Principele Nichit'a a apelatu numai de cãtu la poterile garante si acestea provocar pre nalt'a porta se deã satisfactiune Montenegro. Sultanulu a si ordonat in data unu tribunalu, si cinci mahomedani furu judecati la morte; Sultanulu inse a tramisu principelui Nichit'a una dechiaratiune, ca sententi'a o va esecuta numai deca d'insulu (Nichit'a) va supuna tribunalulu turcescu si pre abili montenegrini. Nichit'a inse i-a respunsu, ca si ai sei culpabili voru fi pedepsiti, dar la tribunalulu montenegrinu. Sultanulu inse nu s'a aretatu multumitu, prin urmare cei cinci turci nu voru fi ucisi, asiá dara nece Nichit'a nu e satisfacutu.

Astfelu standu lucrurile, nu remane alta, de cãtu a-si face destulu cu forti'a. Montenegro a si tramisu in strainetate provocare la toti supusii sei se se intorne in patria, asemenea si Serbi'a, si dupa cãtu scimu junimea academica de pre la tote universitatile se afla in Serbi'a si Montenegro; aterna dara numai de la momentu ca se audimu la Balcanu trompetele si cele alalte instrumente de a lui Marte. „Presse“ din Vienn'a in numerulu seu de demaneti'a de la 20 l. c. aduce una statistica despre numerulu armatelor Turciei, Romaniel, Serbiei, Greciei si Muntenegrului. Se vede dara de aici ca cestiunea mentiuata se baseza acumu pre acutitulu sabiei si pre forti'a pulberei de pusica. La acest'a suntemu cu atãtu mai indreptatiti, cu cãtu poterile cele mari nu se prea silescu intru a capacita pre Turci'a; ma! de la Petropole audimu ca Serbi'a si Muntenegro suntu impinentate a nu concede nemicu. Se speramu inse ca staturile cele mice si-voru esoperã autonomi'a perfecta si pe o cale pacifica.

In loculu acest'a ni-permitemu a referã pucinu si despre situatiunea din Franci'a. Bonapartismulu cresce pre di ce merge. In departementulu Pyreneiloru a esitu de eurendu unu nou deputatu bonapartistu pre langa tote incercãrile septenalistiloru si a le republicaniloru. Pote chiaru acest'a se resolva cris'a in favorulu republicei. Mac Mahon vede acumu invederatu, ca intrigantulu de Broglie lu-pune in cuniu, de aceea a si pactatu deja cu Audifret-Pasquier, Dufaure si Decazes, si cu ajutoriulu toturor republicaniloru i-va succede se aduca odata la cale legile constitutio-

nali, proclamandu republic'a pre siepte ani. Ce se va alege dupa aceea, s'au pote mai curendu, nu potemu sci securu; dar dupa constelatiunea de acumu cutezãmu a profeti, ca Napoleonu alu IV va fi imperatoriu alu Franciei.

Nr. 39 Metr.

Mironu,

prin indurarea lui Ddieu Archiep dieces. allu besericei ortod. in Transilv. si Metrop. allu toturor romaniloru gr. or. din Ungari'a si Transilvani'a; Consil. int. de statu allu M. Salle ces. si apost. reg.

Iubitulu cleru si toturor credintiosiloru din archidiececs'a Transilvaniei: daru si pace de la Ddieu Tatalu si Domnulu nostru Isusu Christosu!

Dupa ce bunulu vostru archipastoriu Presantitulu D. AEppu si Metrop. Procopiu Ivascovicu, in consideratiunea intereselor generalu alle santei nostre beserice ortod. in vera trecuta ca alessu si intaritu patriarcu serbescu, trecu la scaunulu metrop. din Carloveti; era prin acest'a scaunulu AEppescu si metrop. allu besericei nostre gr. or. rom. veni in vacantia: congressulu nat. allu provinciei nostre metrop. convocatu la Sabiu pre 15 Octob. a. c. 1874, a alesu pre Umlinti'a Nostra dupa norme Statului Org. de AEppu Metrop. allu romaniloru gr. or. din Ungari'a si Transilv.; era M. Salle ces. si apost. reg. gloriosu domnitoriulu rege allu nostru cu pre inalt'a resolutiune din 12. Dec. a. c. st. n. s'a induratu preagratiosu a intari acesta alegere.

Venimu dara a face cunoscutu iubitulu cleru si poporu allu archidiececs'e Nostre Transilvane: ca in firulu celoru premisse, congressulu nostru nat. beser. in diu'a de asta-di Ne-a introdusu cu solennitate in scaunulu metrop. era Noi plecandu-Ne cu devotiune crestinesca inaintea providentiei, carea in acestu modu a voitu a dispune de Noi, amu intratu numai decâtu in functiune ca AEppu allu Transilvaniei si Metrop. allu romaniloru gr. din Ungari'a si Transilv cu firm'a resolutiune de a intreprinde prin concursulu competintelor organe si pre basea institutiuniloru nostre beser. tote celle possibile spre binele provinciei Nostre metrop. in generalu, si spre folosulu Archidiececs'e Nostre in specialu.

Indreptandu-Ne deci acum pentru antai'a-data cãtra voi, iubitu cleru si poporu archidiececsanu! vocea Nostra archipastoresca, ve salutãmu cu iubire si ve imbracisiamu sufletesce ca noulu archipastoriu allu vostru; totu odata ve poftimu pre toti la impreunare spirituala in iubire, in cugete, in aspiratiuni si in lucrare; ca asiá avendu in vedere inceputulu si directiunea ce le-amu primitu de la fericitulu predecesoru allu Nostru, marele archiereu Andreiu odinora Bar. de Siagun'a, se urmãmu cu tota tari'a callea destinata pentru ajungerea scopului nostru comunu, carele este: prosperarea poporului nostru, prosperarea santei nostre beserice.

In fine poftindu-ve, ca in semnu de iubire, si intru manutienerea ordinei canonice, se Ne cuprindeti si amintiti in santele vostre rogatiuni, — ve

impartasimu totoruru archipastorescile Nôstre binecuvetări.

Datu in resiedinti'a Nostra archiepiscopoesca-metrop. din Sabliu, la 15. Dec. v. an. Domnului 1874.

Mironu Romanulu m/p.
A.Eppu si Metrop.

Affaceri scolari d'in Selagiu.

Instructiunea poporala in patri'a nôstra e in genere intr'o stare forte slaba era in specie, — in unele tîenuturi, intr'un'a de totu deplorabila, asié, încetu trebuie sè salutamu cu bucuria si cellu mai micu passu, ce se face pentru inbunetătirea ei. Assemene passu, dar' nu micu, ci ponderosu, veniu a semnalá onoratului publicu cetitoriu allu „Federatiunei“ adducandu-i la cunoscentia, cumcá „Reuniunea Invetiatoriloru Romani Selagiani“ a ordonatu sè se tiena in tôte cercurile ei — duóe propuneri de proba peste annu, — câte d'in duóe obiecte a scólei poporale, prin fia-care invetiatoriu pre rondu. La acést'a se vediu susnumit'a reuniune indemnata odata prin trist'a impregiurare, cá unu numeru considerabilu de invetiatori nu sófe ce si cum sè propuna si asié nu póte sè produca rezultate inbucurátorie; a duó'a prin lips'a de a tîené passu cu tempulu inaintandu in sciintiele pedagogice.

Modalitatea tîenerei acestoru propuneri sunt fipsate intr'unu regulamentu emissu, de reuniune si obligatoriu pentru tôte duóe spre-diece cercurile ei. A enumerá aci paragrafi acestu-i regulamentu nu afiu cu calle; in locu de acést'a voi descrie o propunere de proba, la care fui si eu norocosu a assiste.

Spre mai bine-intelligerea lucrului trebuie sè premitu, cumcá „Reuniunea Invetiatoriloru Romani Selagiani“ si-a formatu celle duóe-spre-diece cercuri d'in celle duóe-spre-diece protopopiate — întrege si partiale — cari sè aflá pre terriurulu Selagiului onorandu pre respectivii DD. protopopi cu presidiulu acelloru-a. DD. protopopi selagiani nu numai au primitu acést'a sarcina onorifica, care si convine de altumintre cu officiuulu loru de protopopi ai tractului si cu cellu-a de inspectori scolari tractuali, ci o si póta punendu in cumpena auctoritatea loru, de care se bucurá cá capi ai tractului, cu demnitate si in mare folosulu instructiunei poporale. Cumcá acést'a e fapta, fapta inbucurátoria, dar' nu neastepata de la protopopi Selagiului, se póte vedé din protocóelle luate despre propunerile de proba, tîenute in tómn'a annului trecut, si incurse la presiedinti'a reuniunei. D'in aceste protocóelle se póte vedé,

cum unii DD. protopopi ne potendu-se infacisidá d'in diferite cause invetiatorii tractului loru in numeru deplinu la propunere, punu termini noui pentru propunerea de proba si se infacisidá de duóe-séu mai de multe-ori la elle in interessulu cualificarii invetiatoriloru din tractu si cá propasiescu cu strictétia salutará fia de acei invetiatori, cari spre rusinea loru si daun'a copiiloru concediuti cresceri loru nu se infacisidá d'in negligintia la propuneri. Astufellu procedendu in scurtu tempu vomu scerá in Selagiu frupte dulci pre terrenulu instructiunei poporale.

Dup'aceste me reintorecu la descrierea propunerei de proba, la care fui norocosu a assiste.

Dl. protopopu allu tractului Bredu, Teodoru Popu, care si pan'acumu se póte fáli de frumóse rezultate alle activitatii salé, pre terrenulu instructiunei poporale in tractulu séu, puse terminulu tîenerei propunerei de proba d'in tómn'a trecuta pre 21 Octobru 1874. si insemná comun'a Tiegani de locu allu ácellei-a. In atins'a d'i invetiatorii coadunati in frunte cu Dl. protopopu presiedinte si cu paroculu localu, Teodoru Ortianu, se dussora a assiste la sant'a missa celebrata de paroculu localu, sub care invetiatoriu localu, Iliá Curteanu, cantá cu elevii sei arretandu astu-fellu — in intellesulu regulamentulu — progressulu facutu cu d'insii in cantările basericesci. Dupa sant'a missa se adunara cu totii in edificiuulu de scóla, unde scolarii adunati ne primira cu viue aclamatiuni. Dl. protopopu-presiedinte dupa o vorbire, in care accentuá lips'a mare de cultura a poporului nostru, strins'a legatura in care stá acést'a cu progressarea invetiatoriloru in-si si in artea de a instrue, si in fine scopulu salutaru allu propuneriloru de proba, dechiará siedinti'a de deschisa. La provocarea presiedintulu se allése cu aclamatiune de notariu allu cerculu pre unu annu, Vasiliu Carpineanu, invetiatoriu in Aghiresiu, apoi se dede cetire regulamentulu emissu de adunarea generala a reuniunei pentru tîenerea propuneriloru de proba, si respectivii invetiatorii absinti si se decisera a-se pedepsi in intellesulu regulamentulu câte cu duoi florinti. Dupa aceste presiedintele provócá pre invetiatoriu localu, sè si începá propunerea.

Obiectele acestei-a au fosta essertitiele verbarie si memoriale in class'a I. si calcularea in class'a II.

Propunerea invetiatoriuului au ascultat-o cu attentione incordata toti cei de facia. Dupa propunere copii se tramisera a casa, éra invetiatoriuulu se provócá a-si arretá planulu, facutu in scrissu, allu propuneriloru tîenute si a-si face, deca aro, observatiunile espicatorie. Acum se începé la provocarea presiedintulu criticarea in tonu convenientosu a

propuneriloru invetiatoriuului, la care apoi respunse invetiatoriuulu. Afátu critic'a cátu si aperarea propunetoriulu se luara la protocollu, care se va susterne comitetulu centralu allu reuniunei spre essaminare si decidere. Dup'acést'a se visitara localitatea de scola, se facura unele observatiuni referitorie la éa, se întrebara invetiatoriuulu despre manualele folosite de d'insulu, se tîenura consultare despre procurarea prin invetiatoriu si cumperarea prin parintii copiiloru a celloru mai corespundiatórie manuale si in fine se insemnara recuisitele de invetiamentu adfatorie in scóla.

Acum propuse presiedintele, cá toti invetiatorii tractulu sè tiena poporulu, cu scopu de allu castigá pentru scóla, precetiri in serele de iérna si in dupamédiadiele domitelor si serbatoriloru de véra. Acést'a propunere a presiedintulu se primí cu ac'amatitudine si invetiatorii se deobligara la tîenerea astoru-felu de precetiri. Urmara apoi propunerea subscriissulu despre masurele metrice, la care assistá si o parte a poporulu d'in satu. In fine se compuse si primira conspectulu invetiatoriloru si scóloru d'in tractu, precum si ordinea obiectelor de propunere, se decisera a se propune in adunarea cea mai de aprópe relegiunea in class'a I. si essercitiile verbarie si memoriale in class'a II. Dupa aceste presiedintele incuragiandu pre membrii adunati ai cerculu la activitate incordata si statornicia si între impregiurările nefavoritorie de acum in interessulu poporulu; care cu tempu va precepe si a pretiui convenientosu servitiile loru, dechiara siedinti'a de inchisa.

Adunatii dupa siedintia fura primiti cu cordialitate la cas'a ospitala a Dlu parocu d'in locu, Teodoru Ortianu.

Zeláu 10 Ianuariu, 1874.

Gavrilu Trifu
prof. ord. prep.

Buda-pest'a, 1/13 Ian. 1875.

Teologii romani din sem. centr. rom. cath. din Buda-pest'a au arretatu-dupa cumu credin-dastilla de chiaru, cá de-si incungurati de contrarii loru de principia, cari joca pre seducatorii, tîenú neclatita credentia in natiunea loru si se neasescu a fi demni fii ai ei, carei-a detorescu vietia si educatiunea. — Crediu firmu cá si pre venitoriu se voru nesu a respunde chiamarei loru si inca cu atátu mai vertosu cu cátu sunt espusi la mai multe vessatiuni. Dicu vessatiuni, cá-ci ce e pentru unu romanu impiedecarea de a-si cultivá limb'a, decátu vessare tirannica si tortura?! Ce e pentru romanu impiedecarea de a-si poté studiá si cunosce cátu de pucinu literatur'a strabuniloru sei, si cunoscedu-o a o iubi, decátu una incercare de allu face sè uite de altariulu santu allu natiunei salé, allu

face cá necunoscedu-se, sè se considere pre sine mai pucinu de cátu strainii si astfelu inu-si sè se condamne, prin ceea ce se pregateace trecerea in castre straine. Nu e acést'a una maltratare, fia acést'a chiaru si din partea acelloru-a, cari pretindu a propagá evangeli'a dereptatii?: Quousque tandem...

Vessati, maltrati, incarcati cu nedireptate!

E cunoscutu Onor. publicu cátu de adancu fura vetemati si neindereptatii pri-resolutiunea negativa seau mai bine díssu ucasulu primatiale, prin care li-se sterge Societatea lit. bes. ce o avura in Vienna. E cunoscutu si aceea cá aplicara pentru întrevenire ilustriloru capi bes., cá acea suplica o publicara in pretinitulu diuariu „Fed.“ cá on. publicu sè-si formeze ore care idea despre essistenta romaniloru in seminariile ung. cath. in genere si in specia in cellu din Buda-pest'a. Acea-si suplica unele foi magiare: pre „Hon“ o publicara in estrassu. — Sè vedemu acumu ulterior'a procedere a lucrulu.

Superioritatea seminariile intr'unu tardiu dede de ceea ce facura teologii romani, mai antianu din „Hon“ dupa a-éa din in-sa-si „Fed.“ carea li-se dede de in-si aiunzii loru*) spre cetire, cá sè bine voiesca a-se incredintia cá ceea ce dice „Hon“ e adevératu. Erau uimiti cu totulu (et attoniti erant) cumu de potura si cutediara — dupa espress'a loru introdiciere a scrie la Eppii loru, ma ce e mai multu a scrie in publicu despre Em. Sa Primatete terriei unguresci. — Ei se acceptau ca dupa o fapta atátu de necrostiniesca, se faca bietii teologi si sè se pitulesca; dupa cumu au placut'a esperientia de a vedé pre ai loru, — cari cu tota preutimea loru nu-su alta decátu o falanga de mamelucii; — nu scieau cá romanulu tace si face.

Pornira deci inquisitiunea, cá aflandu pre culpabilu sè-lu pedopsesca; resultatulu inquisitiunei inse fu cá toti-su „culpabili.“ — Unulu din professorii de s'ta Theologia si-espresse parerea in particularu, cá ar fi bine „alungati“ vreo doi, ori trei romani din edemulu seminariulu ung. catholicu. — Superioritatea sem. inse aflá cu calle alt'a, adeca de ai admoni „parintiesce.“ — Cu occasiunea admonirei li-se ceti de rectorulu nu rescriptulu Em. Salle, in care cumu am auditu se dice: cá „teologii de ori ce natiunalitate sè nu se impiedece de la studiulu limbei materne (non impediri) si apoi

*) Se pote si acést'a, dar dl. Rect. allu Seminariulu s'au abonatu inu-si la unu esemplariu d'in „Fed.“ pote fi cu scopu, cá sè pota controlá mai cu inlesnire celle ce se voru publicá in „Fed.“ despre vietia seminariile a teologiloru rom. Red.

FOISIOR'A.

Despre loculu nasceri lui Isusu.

Ludovicu Noack dá, in opulu séu sciencificu „der galliläische Landschafters hmender evangelischen Geschichten“ urmatori'a espicatiune:

Dupa traditiunea evangelica Isusu s'ar fi nascutu intr'unu orasiellu séu satu din Gallile'a, cu numele Nazaretu, si de aceea s'ar' fi numitu in tota vietia sa „Nazarineanulu.“ Inse epitetulu, care-lu porta Isusu nu numai in celle mai vechie si mai bune manuscrisse evangélice, ci inca si in gur'a muribundulu inimicu imperatescu allu crestinetatei, a apostatulu Julianu, nu este „Nazarineanulu“, ci „Nazoreanulu“ (Nazoraos). Intradeveru trebuie sè se mire omulu de usiorinti'a dovedita in privintia acestei numiri din timpuri patriarcali si sustienuta in cercurile invetiatiloru pan'a in díu'a de asta-di, credendu numirea „Nazarineanu“ identica cu „Nazoreanu.“ Dar' numirea „Nazarineanu“, cá nascutu din Nazaretu, n'are nimica cu numirea „Nazoreanu“ Ci cuventulu din urma, cá si „Nazireanu“ insemna „Santitu lui Ddieu“, séu „Santulu lui Ddieu“ cum se chiaru díce in epistol'a lui Luc'a (4,34) in locu de acellu cuventu. Numai pre la an. 120] d. Chr. numirea „Nazo-

reanu“ din primitiv'a tradiiune evangelica, s'a schimbatu prin scrierea lui Marcu, in „Nazarineanu“, adeca nascutu din Nazaretu. Inse, satu séu locu, cu numele Nazaretu, in Gallilea, nu cunoscu nice scrierie testamentulu vechiu neci celle din timpulu Maccaheiloru grecesci si nu se affia amintitu neci la Iosifu neci la talmudistii de sectá traditiuniloru (Mischna). Asemene locu se intoneza in evangeliu numai in timpulu mai nou allu formarei mitulu evangelicu, gáre a confundatu propriulu intielesu allu numirei din traditiune „Isusu Nazoreanulu“, adeca purcessu din santonia, cu „Nazarineanulu“, adeca nascutu din Nazaretu.

Fara'ndoiela inca pre timpulu lui Eusebiu este vorb'a de unu locu in Gallile'a cu numele Nazaretu, in care se dice cá s'ar' fi nascutu Isusu, pre candu in traditiunea vechia basericesca se amintesce famos'a cotate a rabiniloru, in Gallile'a, cu numele Seforis séu Sefury, in care se díce cá s'ar' fi nascutu mam'a lui Iisusu. Nazaretulu si Seforis se credu identice cu locurile invecinate El-Nasirah si Sefurieh, cari dupa mapele de asta-di alle Palestinei se affia in partea de miedia-di apusena a Gallileei. Fara 'ndoiela satulu Sefurieh, ce jace in direptiunea dintre Tiberia si sinulu Acca este identicu cu loculu Seforis, ce se amintesce adese ori in istoria cruciatiloru, si in rui-mele ce se affia pre unu délu de asup'a satulu

de asta-di, potemu fara'ndoiela presupune, cá regasimu loculu Seforis de pre timpulu cruciatiloru. Inse la acestu locu lipsesce riulu, preste ai carui tiemuri — dupa invetiatorii din sect'a Mischna — s'a affiatu Seforis, vechia cotate a Irodiloru si Rabiniloru, care odinora a fosta armamentariulu irodiloru si unu timpu resiedinti'a regelui Irodu Agrippa. Si chiaru acestu riu dupa cum se vede din connesiunea totoruru amentiriloru istorice de cotatea Seforis — nu pote fi altulu, de cátu Iordanulu. Inse fiindu-cá la Josephu, acesta cotate se affia semnata, cá ar' fi jacundu intr'o campia mare, — acést'a din urma n'are nimica d'a face cu afirmativulu siessu Esdremlu (Merdech-Ibn-Amir) din Palestin'a centrale, ci nu e alta, decátu marele aulonulu allu Iordanulu, care si pan' in seculu nostru porta numele: siessulu Seforin, séu Ardh-Assifera, între apele Iordanulu superioru.

La capetulu de cátra miedia-nopte allu acestui siessu lungu allu Iordanulu dámu de nesco ruine fara nume, incungurate de sate, in cari regasimu adeveratele urme alle vechiei Seforis, pre care imperatulu Gallus, la an. 339 d. Chr., din caus'a unei rescole a poporatiunei, o assemenase cu pamentulu. Deci, ori cá i s'a datu acestei cotati numirea Nazarah (Santitoria, séu incoronatori'a) cá epitetu de onore, ori cá acesta numire priviá castellulu invecinatu Atrah (castellu de corona), cá locu intaritu de langa Seforis, —

in totu casulu numai aici, si nicairi aiurea. avemu sè cercámu loculu Nazarah. Scirea cá imperatessa peregrina Elen'a (426 d. Chr.) coborindu-se din muntele Taboru (loculu schimbarei la facia a lui Christosu) cátra resaritu au ajunsu in Nazaretu, loresce chiaru in facia pusetiunea de asta-di a loculu El-Nasirah si Taborulu calugariloru latini, fiindu-cá acellu locu jaca chiaru spre appusu de la acestu munte. Éra daca Taborulu biblicu si Itabyriónulu din timpulu greco-romanu n'a fosta unu munte singuratecu „forte rotundu“ ci o catena de munti, — se pote dovedi si din alte locuri, cá muntele Taboru din Gallile'a de miedia-nopte, amintitu in biblia corespunde muntelu Safed de asta-di. De pisculu cellu mai inaltu (capulu rosu, Ras-el-ahmar) allu muntelu Rafed inse este legata pan' in díu'a de asta-di numirea „muntele lui Isusu“ (Gebel-Aissa, séu Isa). Daca acést'a, fatia cu traditiunile vulgare despre positiunea asié numitulu munte allu schimbarei la fatia este o adevérata enigma, . . . , fiindu-cá dupa aceste traditiuni calugaresci pre tîenutulu de acolo, din Gallile'a superioare, nu cade neci cea mai mica radia de amintire evangelica, — apoi acesta enigma se deslaga deplinu prin adevérata situatiune a loculu Seforis-Nazareth, spre resaritu de la muntele lui Isusu séu de la muntele Safed.

deca li-va ajunge tempulu, se studieze si limba magiara. — ... Minunatu lucrul Scol'a slavona se sterge, roman'a se nimicesc in embrione, apoi totu deodata se dice „non impediti“. — Esti pusu la una mesa frumoasa, nu ti-se pune nemic'a de mancatu, apoi ti-se dice „poftimu gustati“. Nu e de lipsa comentariu. — Romanii au bibliotec'a addussa de la Vienn'a, dar' in sensulu statuteloru, dupa desfiintirea societatii are se se impartia intre gimnasiulu de la Beiusiu si Blasiu; apoi atunci potemu dice „non impediti“. — In acestu casu mi-se pare forte potrivita fabula lui Alessandrescu in carea lupulu, candu se facu pastoriu de oi, — la plangerea acestoru-a pentru tiranni'a lui — capeta de la regele seu urmatori'a sententia:

„Si decatu piellea obicinuita

Se nu poti cere unu peru mai multu.“

Rectorele seminariale, cãtra finea admonitiunei, disse teologiloru, se se nesuesca de aci inainte a se portã asiã incãtu se-i pota luã era in regisstrulu cello, u din „amore paterno“.

Teologii romani inse abdicu de acca amore parentiesca pana candu nu li-se va da concessiune spre reconstituirea societatii lit. bes., carea cu tota francheti'a si constanti'a — dupa cum se intempla candu are omulu dreptu — o voru pretinde publice inaintea lunei nepartiale.

Acest'a o voru pretinde dïcu, era la casu de iterata respingere, nu vo u incetã de a protestã la tota ocasiunea binevenita, nu voru incetã de a pretinde egalitatea de dreptu;* cã-ci precum pote assiste in accellu seminaru scola magiara, cu acellu-a-si dreptu pote assiste si cea romana. Acesta egalitatea o pretindu si principale crestinesci, pre cari cu totii ne laudamu a le professã. Am disse „Cunctator.“

Scol'a romana de fetitie in Sioncut'a mare.

Prin adunarea generale a oppidului Sioncut'a-mare s'au decisu pre 1874 pro 1875. se se infiintieze o scola de fetitie, si escriendu-se concursu pentru postulu de invetiatoressa (pedagoga) respectiv pentru a se occupã acellu postu prin una persona apta, care va fi facutu studiele in cutare institutu de statu si dëdna de salariulu ce auie la 500 fl. v. a. — deocamdata concurrenre nu s'au insinuat, — prin urmare s'au tîenutu alta adunare prin una parte a membriloru comitetului oppidanu, — alta parte au fostu de acea parere: cã deãra-ce nu s'au insinuat concurrenre, postulu de invetiatoressa se se tiena in vacantia pana la annulu venitoriu, era banii ce s'aru cuveni invetiatoressi se se fructifiaze in folosulu institutulu de fetitie, — dar' onoratiulu preu u locale Atanasiu Cototiu, affirmandu, cã se afla una invetiatoressa dëdna si care va correspundera chiamarei salle, fia care au cugetatu cã dora chiaru pre fic'a Dsalle, remasa vedua, voiesce se o recomende la postulu amintitu, — ne-am insiellatu inse in ast'a privintia, cã-ci Dsa au recomandat pre alt'a vedua — pre una unguo'ca — reformata, carea si din pietre inca aru cresce unguiri, cu acea espressioni, cã fetitiile debue se invetie limba magiara — de care au asiã mare lipsa, — poftimu! in timpurile trecute singuru preutii mai scutiau nationalitatea nãstra de perire si de renegare, era adi d'insii se conlucre a se renegã animele inca fragede a juneloru mlãditie, in cari aru fi necessariu a se versã celle mai nobile sintiemente — nationale, si inca in acea mesura, — cã alte limbe straine nice candu se nu pota face impressiuni de renegare in ani-

*) Nu incetati de locu a bate la tote usiele, prin port'a cea mare a publicitatii, cã estu-modu se isbutiti a essoperã ceea ce ar fi trebuitu se esopere capii beser. ai nostri, cã-ce deca neci ritulu, neci limba-ve nu le poteti invetiã, nu intilegemu ce educatiune preutiesca este acest'a si pentru cine? — De scoterea d'in edenulu ungurescu ce vi pesa? Dar unde e noroculu se ve scota pre toti, — atunci dora si ilustrii capi ai besericeii rom. gr. cat. ar medita mai seriosu asup'r'a imperiosei necessitati d'a infiintia unu seminaru centrale pentru teologii rom. gr. cat.

E' a loru, cu unu cuventu debue crescutu in sintiri nationali — era nu prin unguo'ice, cari nu voru face altu ce-va decãtu a inveninã inimile romancutiiloru nãstre — dandu-li crescere straina, periculosa generatiuniloru succrescente.

Parintele protopopu au fostu spriginitu de invetiatoriulu primariu si respectiv de directorele normalu allu oppidului: Teodoru Blag'a, ce interessu au avutu Ds'a a spriginã pre susu atinsulu, nu precepu?! — mai dure-rosu e inse, ca acësta propunere au fostu spriginita si de cãtra alti barbati demni — nationalisti buni cunoscuti pana aci — allu caroru nume cu asta ocasiune lu trecu cu vederea si nu-lu voiu aminti. — Astfelu de lucruri se intempla in districtulu nostru si chiaru in Sioncut'a-mare, in loculu ce ar' trebui se fia foculariulu nationalitatii nostre in acestu tîenutu curatu romanescu, — acest'a impregiurã nu am potut'o trece cu vederea din interessu nationalu — cã se veda onorab. publicu rom. cum se conducu si prin cine si pre ce calle causele nostre curatu nationale, cum profanãza unii domni rom. dreptulu nationalu si se folosescu de unelte orbe alle strainiloru. Vomu veghiã, *) si de aci in colo, — facandu-ne datorint'a cellu pucinu prin publicarea unoru astufelu de intemplaminte prin diuariile nationali, — cã de va fi cu potintia se impede-cãmu reulu — si periculu — aminitiatoriu.

Curtiu:

Articululu de lege XXXIII. din 1874. despre allegerea de deputati pentru Diet'a Ungariei, sanctionatu si promulgatu la 30. Nov. a. c.

CAPU V.

Procedur'a la alegere.

§ 56. Pentru alegerile generali de deputati ministrulu de interne prefige unu terminu de 10 dille astfelu, cã de la publicarea in foi'a oficiale a ordinatiunei ce se va emite in acesta cauza pana la diu'a din urma a terminulu fissatu, se fia unu intervalu cellu pucinu de 30 dille si de la terminarea alegeriloru pana la deschiderea dietei se fia cellu pucinu unu intervalu de 10 dille.

In decursulu terminulu de 10 dille prefiptu de ministrulu de interne trebue se se faca alegerile in tote cercurile.

§ 57. Diu'a alegeriloru generali ce cade in decurenlu acestui terminu de 10 dille, precum si diu'a alegeriloru suplementarie o statorcesce comisiunea centrale astfelu, cãtu alegerile generali pre territoriulu unei si acellei-a-si jurisdictiuni seu orasiu se cada intr'o di, era la alegerile supletorie intervalulu de la primirea resolutiunei respective a camerei deputatiloru, seu de la diu'a alegerii nesuccese pana la inceperea alegerii noue se nu fia mai scurtu de 14 dille si numai lungu de 24 dille.

§ 58. La alegerile generali comisiunea centrale se intrunescu in diu'a ce urmeza dupa publicarea rescriptulu reg. de conchiamare in adunarea generale a jurisdictiunei respective; la alegerile supletorie in orasie in 3 dille, in alte jurisdictiuni in 8 dille dupa primirea provocarei din partea camerei dep. la casu inse candu o allegere n'a successu, indata dupa primirea raportulu.

Cu acësta ocasiune comisiunea centrale face dispositiunile ce sunt de lipsa pentru allegere si allege pentru fia care

*) Nicaierea desnacionalisarea mai mari progresse n'au facutu decãtu la Dv. si la vecinii Dv. in Maramuresiu, acestu cuibu odinora de principii romanesci, unde familie curatu romanesce, alle caroru bune, ba chiaru si mame au portatu cretintia romanesca si nu scieã o vorba unguresca, asta-di candu surculiloru li-se spuue chiaru decãtra unguiri „tata-tu au fostu romanu“ — „da, inse s'au botezatu!! (kikeresztelkedett) este respunsulu prea naivu, ca si candu onorabiliu loru parinti ar' fi fostu judani! — De la capu se impute pecele. Atãtu in districtulu Cetatii-de-pietra, cãtu si in Maramuresiu, unde numeros'a nobilime romanesca nu mai escelle prin fapte eroice alle strabuniloru, ci prin servilismu si renegare, este de imperiosa necessitate a se pune stavila reulu ce au molipsitu acelle clasice tîenuturi romanesce. Nu numai veghiati, ci lucrati cu perseverantia a curmã reulu, cãci nobili veti fi numai prin sentiminte si fapte nobili, prin cultura si educatiune romanesca, era nu prin iobagia nationale, si prin tereiture servile, facandu-ve lipiture si lapedature.

cercu electoralu spre conducerea allegerei unu presiedinte, notariu si substituti dupa cum recere numerulu.

§ 59. In cercuri, in cari numerulu allegatoriloru nu trece preste 1500 se institue un'a delegatiune scrutinatoria sub presiediuulu presiedintulu electoralu. In casulu acest'a trebue se se allëga unu presiedinte electoralu, unu presiedinte substitutu, unu notariu si unu notariu substitutu.

Pentru cercuri, in cari numerulu allegatoriloru trece preste 1500, trebue se se institue doue dellegatiuni scrutinatorie; in casulu acestu-a sunt de a se allege afara de presiedintele unei delegatiuni scrutinatorie, inca presiedinte pentru delegatiunea scrutinatoria, doi presiedinti substituti, doi notari, doi notari substituti.

Pentru cercurile acelle inse, in cari numerulu allegatoriloru trece preste 3000, comisiunea centrale pôte se institue trei delegatiuni si in casulu acestu-a sunt de a se allege afara de presiedintele electoralu inca doi presiedinti in delegatiuni si doi, eventualu trei presiedinti substituti, trei notari si doi, eventualu trei notari substituti.

Presiedintii si notarii pentru delegatiunile scrutinatorie i imparte comisiunea centrale, carea mai decide inca: care presiedinte din delegatiuni are se substitue pre presiedintele electoralu candu acestu-a este impededatu. Impartirea presiedintulu si notariulu substitutu este lucrulu presiedintulu electoralu.

§ 60. In cercuri mestecate, pre presiedintele electorale lu numesce comisiunea centrale a acelloi jurisdictiuni, care dã contingentulu cellu mai mai mare de alegatori in cerculu mestecat, era pre notariu lu delëga comisiunea centrale a acellei jurisdictiuni, de care se tîene numerulu cellu mai micu de alegatori din cerculu mestecat si in casulu candu intr'unu atare cercu-mestecat cadu doue jurisdictiuni orasienesce, langa fiacare dintr'insele alege unu membru in delegatiunea scrutinatoria, dintre cari unulu portã oficiulu de notariu.

§ 61. Comunitatile seu partile urbane din cerculu electoralu se impartu intre delegatiunile scrutinatorie prin comisiunea centrale, ordinea votarei intre acestea o statorcesce totu comisiunea centrale pentru fia-care delegatiune inse asiã, cã alegatorii loculu unde se face actulu de alegere, se voteze totudeaun'a mai antaiu.

§ 62. Despre dispositiunile facute in sensulu §§ 59. 60 si 61 comisiunea centrale publica in limb'a oficiale a statulu si dupa cum va cere trebuint'a si intr'alta limba de care se servese masa' popululu o insciintiare, in care aduce la cunoscentia numelu presiedintiloru electorali si a notariloru, ordinea in votarea comuneloru respective a partiloru urbane, si alte dispositiuni ce trebue a se observã la alegere.

Acesta insciintiare trebue se se tramita fia-carui orasiu si fia-carei comunitati din cerc. de alegere si primari'a este indetorata, a o publicã cellu pucinu cu 3 dille inainte de alegere in modulu usitatu.

§ 63. Presiedintele electoralu si delegatiunulu nu pôte fi alesu deputatu in cerculu, in care presiede la alegere seu la scrutiniu.

§ 64. Din partea fia-carui magistratu orasienescu si a fia carei artistie comunale trebue se se denumescu pentru loculu de alegere doi membri, mai de parte din partea fia-carui candidat prin barbati de incredere ai acellui-a cãte unu locutoriu din acellu orasiu seu acea comunitate, cari voru fi detori a controlã identitatea alegatoriloru pre cãtu tempu votãza locutorii acellui orasiu seu acellei comune.

§ 65. Allegerea se face la loculu de alegere, fia votarea inainte unei seu mai multoru delegatiuni.

Ordinea comunitatiloru seu a partiloru urbane, si delegatiunea, la care sunt impartita, trebue se se aduca la cunoscentia prin publicatiuni ce se voru afige inainte loculu de votare si la mai multe locuri in comune.

§ 66. Dëca presiedintii seu notarii delegatiunei sunt impededati a veni, presiedintele electoralu suplinesce delegatiunea scrutinatoria din sirulu substitutiloru alessi de cãtra comisiunea centrale.

Dëca allegatorii, cari propunu unu candidat de deputatu, n'au numitu barbati de incredere seu delegatii comunei nu se infacisieza la allegere, presiedintele electoralu substitue atunci pre altii in loculu loru.

§ 67. Conducerea allegerei, sustienerea ordinei si tote dispuzetiunile cãte trebue se se iee spre acestu scopu, este lucrulu si datorint'a presiedintulu, densulu dispune de organele politiei comandate pentru sustienerea ordinei si la casu de lipsa si de poterea armata.

Lucrulu si datorint'a presiedintiloru de la delegatiunile scrutinatorie, este a adunã voturile allegatoriloru ce suntu impartiti loru; a decide asup'r'a exceptiuniloru ce se potu face contra voturiloru si a supraveghia sa se sustiena ordinea in localulu de votare allu delegatiunei si in impregiurulu cellu mai de apröpe allu acestu-a; spre scopulu acestu-a pôte se dispuna — raportandu indata la presiedintele electoralu si de poterea armata.

In casu de lipsa ei potu se sisteze votarea pre unu tempu; candu trebue se se incëpa de nou votarea intr'o delegatiune, decide presiedintele electoralu si acestu-a are escluisã dreptulu se intrerumpa allegerea si se raporteze despre acest'a la comisiunea centrale.

§ 68. Alegatoriloru nu li este iertatu a se infacisina la conscriere seu la alegere cu arme seu cu bâte.

§ 69. Presiedintele electoralu deschide actulu de alegere la scaunulu cerculu, in diu'a prefipta si la loculu hotaritu, la 8 öre domineti'a.

§ 70. Fia-care alegatoriu din cerculu de alegere pote propune unu candidat de deputatu; acest'a candidatiune trebue se se predee in scrisu presiedintulu electoralu, care o pote primi la loculu si tempulu ce-lu va determinã ellu si in diu'a ce premerge alegerei; atare candidatiune inse trebue se se substerna presiedintulu electorale cellu multu cu o diumetate de ora inainte de a se deschide alegerea.

Totu intr'unu tempu cu acësta candidatiune trebue se se desemneze pentru fia-care candidat unu barbatu de incredere in fia-care delegatiune scrutinatoria; inse candidatoriuulu pôte se desemneze pentru fia-care delegatiune si doi barbati de incredere.

La dorint'a candidatoriuulu trebue se i-se dea acestu-a adeverintia despre candidatiunea substernuta.

§ 71. Dëca inse intr'o diumetate de öra dupa deschiderea allegerei s'a candidat numai unu individuu, presiedintele electoralu dechiara allegerea de inchiata si pre individulu respectivu de deputatu alessu la dieta.

Dëca la tempulu seu s'au propusu mai multe persöne de candidati si 10 allegatori ceru votisarea, presiedintele este indetoratu a dispune acest'a si in acestu casu, votisarea are se se incëpa, inaintea delegatiunei esmise, demineti'a la 9 öre si se se continue neintreruptu.

§ 72. Unu esemplariu autenticu din list'a electorale trebue se fia, cu occasiunea allegerei, in mãnilu delegatiunei scrutinatorie.

§ 73. La allegere numai acei-a au dreptulu se voteze, cari se afla in listele electorali si numai in acellu cercu, in care sunt inorsisii.

Nici unui-a dintre cei inorsisii in listele electorali nu i se pôte denegã votarea.

§ 74. In localulu unde se votãza potu se fia de facia numai delegatiunea scrutinatoria, barbati de incredere, oficialulu administrativu si cancellistii renduiti langa notariu, afara de acesti-a, pre cãtu tempu votãza allegatorii unui orasiu seu comune, membrii delegati din partea artistiei comunale respective si locutoriuulu din comuna desemnatu de barbati de incredere ai candidatulu si in urma allegatorii chiamati la votisare.

§ 75. Comunele seu partile orasienesce sunt a se admite la votare in ordinea statorita de comisiunea centrale, era alegatorii din comuna seu din o parte orasienesca separatu, dupa cum votãza pentru unulu seu altulu candidat.

La comun'a d'antaiu decide prin sorti-

tura presedintele delegatiunii, ca alegatorii carui candidat se vina mai antaiu la votare. comunele urmatoare au pre rondu, cei ce voteza pentru unu candidat, antaietatea.

Acei alegatori cari nu se infacisiza la votare, candu dupa ordinea statorita vine rondulu la comuna sau partea urbana a loru potu se-si dea votulu dupa cei-lalti alegatori.

§. 76. Allegerea se face publice si cu graiulu. Comun'a sau partea urbana, de care se tiene votantulu, numele si votulu votantului se inscriu numai de catu in col'la rubricata.

§. 77. Nu este iertatu a indrepta pre alegatori dandu-i directiune si svatuindu-lu ca ce se face; numai presedintele delegatiunii scrutinatorie pote se puna allegatoriului intrebari si acest'a, numai intre marginile chiamarei salle.

Pre cellu ce gressiesce contr'a acestei regule, presedintele lu prevoca la ordine, in casu de repetire lu-pote indeparta si-lu suplinese, deca e de lipsa, prin altulu.

Asupr'a intrebariilor ce se ivescu pre tempulu votisarei decide presedintele delegatiunii pre responsabilitatea sa ascultandu (mai antaiu) pre membrii din delegatiune.

§. 78. Nu e validu votulu, deca nu are sensu sau deca se pote interpreta in diverse moduri sau deca nu s'a datu unu-a dintre candidatii de deputatu.

Deca sub unu nume de familia se afla numai unu candidat, atunci nu se pote considera de nevalidu votulu, pentru ca nu s'a spus bine sau nu s'a numitu de locu, precandu nici atunci, candu votulu se pote statori fara nici o indoiela pentru unulu dintre candidati.

§. 79. Deca in decurgerea allegerei se ivescu atari pedece, pentru cari allegerea nu se mai pote continua regulatu, atunci sau presedintele electoralu sau presedintele delegatiunali pote se suspenda allegerea pre responsabilitatea sa, cellu din urma inse numai pre langa insositiere la momentu catra presedintele electoralu.

§. 80. Deca votarea suspinsa nu se va pote continua nici chiaru dupa doue ore, presedintele electoralu intrerupe alegerea facandu despre acest'a insositiere la comisiunea centrale.

Comisiunea centrale prefige in inteliessulu §. 57, din legea acest'a unu terminu nou.

§. 81. Deca in decursulu allegerei se retragu toti candidatii afara de unulu si areta espresu acest'a intentiune presintelui electoralu respectivu, in persona sau intr'o declaratiune scrisa si subscrisa de man'a propria, atunci candidatu ce a romasu fara rivali se dechiera de deputatu dietalu.

Retragerea candidatului trebuie se se petreca la protocolu.

§. 82. Deca nice unulu dintre candidati n'a intrunitu majoritatea absoluta de voturi, atunci se face intre cei doi candidati, cari au capetatu relativu celle mai multe voturi, allegere noua, pentru care comisiunea centrale prefige dupa §. 57, din acesta lege unu terminu nou.

De majoritatea absoluta a voturilor se considera numerulu care e mai mare decatu diumetatea toturoru voturilor valide cate s'au datu, de-si o parte a voturilor s'aru fi datu unui candidat care s'a retrasu intr'aceea.

Deca doi candidati au capetatu unu numeru egal de voturi, sau deca unu candidat a repausatu pana la sosirea terminului nou, de asemenea se face allegere noua.

Deca dintre doi candidati unulu se retrage intr'aceea de la candidatura, candidatu remasu fara concurrinte la sosirea noului terminu se dechiera de deputatu dietalu.

§. 83. Dupa ce fia-care comuna a votatu dupa ordinea statorita, si au votatu sau s'au chiamatu se voteze si acelle comune, cari nu s'au infacisiatu la rondulu loru, prefige presedintele electoralu unu terminu cellu pucinu de una ora si nu mai multu de doue ore, dupa a carui decurgere nu se mai pote primi nice o votare mai departe.

Presedintele delegatiunii inchiaza list'a votarei, subscrie impreuna cu notariulu trei copie de pre aceea, precum si protocolulu de-

spre decurgerea votarei si le pred'a presintelui electoralu.

§. 84. Presedintele electoralu, membrii delegatiunii scrutinatorie si barbatii de incredere ai candidatiloru, deca in cerculu, in care sunt delegati, au dreptulu de alegere, potu se voteze inaintea ori carei delegatiuni si dupa ce a trecut or'a de inchiare prefipta in inteliessulu §. 83.

§. 85. Fia-care delegatiune scrutinatoria porta despre decurgerea votarei unu protocolu.

In acestu protocolu trebuie se se insemne. a) numele membrilor din delegatiunea scrutinatoria si a barbatiloru de incredere ai candidatiloru;

b) inceputulu votarei si rezultatulu finalu inaintea delegatiunii;

c) decisiunile eventuale si dispusetiunile facute de presedintele in interessulu ordine. Despre voturile respinse trebuie se se porte o consemnare deosebita, care se allatura la protocolu.

§. 86. Deca votarea s'a inchiaiatu in sensulu §. 83. inaintea toturoru delegatiuniloru, presedintele electorale comunica rezultatulu votarei inaintea toturoru membriloru din delegatiune si dechiar pre cellu ce a intrunitu majoritatea absoluta a voturilor valide insemnate, de deputatu dietalu.

§. 87. Despre decurgerea intr'ega a allegerei trebuie se se duca unu protocolu, in care se se insemne:

a) numele cercului electoralu;

b) loculu si tempulu allegerei;

c) numele candidatiloru de deputati;

d) numele propunetiloru si a barbatiloru de incredere desemnati de ei sau de presedinte, datulu declaratiunii si tempulu substernerii ei;

e) retragerea eventuale a candidatului sau a candidatiloru;

f) deca sa facutu votarea, tempulu inceperii si rezultatulu votarei;

g) ora de inchidere, prefipta de presedintele;

h) decisiunile si dispusetiunile presintelui facute in interessulu ordinei.

In protocolu nu pote ave locu vre-unu protestu seu ori care alta observatiune. Protocolulu se subscrie de presedintele si de notariulu de langa densulu.

§. 88. Atatu protocolulu generalu catu si protocolulu delegatiuniloru scrutinatorie si collele rubricate de votare trebuie se se compuna in limb'a oficiale a statului, in trei esemplarie, dintre cari unulu se da seu i se tramite cu recepisa numai decatu deputatulu alessu; celalalte doue esemplarie trebuie se se tramita comisiunei centrale, care depune unu esemplariu dintre acestea in archivulu juridictionei sau orasiului si pre celalaltu lu tramite ministrului de interne.

Protocolulu servesece deputatulu alessu de mandatu.

Atatu formularie pentru protocolu, catu si collele rubricate de votare se tramitu respectiveloru deregatorie in numeru de ajunsu de catra ministrulu de interne.

§. 89. Asupr'a validitatii alegeriloru atacate cu petitiune, decide Curi'a.

Regulele formali si materiali, dupa cari are se purceda Curi'a in acesta sfera de activitate a ei le statorese o lege speciale.

Pana la crearea acestei legi asupr'a validitatii alegeriloru decide camer'a deputatiloru.

VARIETATI.

(Figulus figulum odit.) Dl. Titu Vesp. Gheaj'a preutu la instit. de correct. d'in Gherla si autoru de predice beser. polemizeza in „Tel. Rom.“ cu Dl. Ioane Papiu assemene preutu in instit. de correct. d'in Gherla si assemene autoru de predice beser. dar unulu preutu gr. cat. de si amendoi romani si buni romani, inse diferinti'a conf. este materia de ajunsu a incinge certa de lana caprina. Dl. Gheaj'a admonisse pre comperatori gr. or. ca se se feresca bine de predicele colleguliu seu, pentru ca sunt molipsite cu sentintie de alle Stului Augustinu, etc. Dl. Gheaj'a, care dice ca v'a apera voinicese „genunitatea“ credintiei, uita ca

sunt multi sti parinti communi ambeloru beserice, alle caroru scripture sunt adeverate margaritariu pentru crestini fara osebire de confessiune; sau dora, dsa purcede in urmele professorului Viennezu, care, in prelectiune publica, nu se sfiisse a-si arreta urr'a in contr'a Greciloru, dicundu „Sanctus Basilius, domini mei, magnus sanctus est et dum ego illius scripta lego ac si in coelis versaror, sed denique graecus et graeci omnes nequam sunt.“ Au dora dl. Gheaj'a se teme de concurrintia? Se n'aveti frica, curviosi parinti, ca-ci dieu, mi-se pare, ca veti striga cu Herscu boccegiulu „Nu ve imbulditi mei ca ve dau la toti.“ Ba, inca va remane si de prisosu pentru piperulu bacanelor. (Ceremu scusele nostre „Gurei Satului“ „Priculiciviciului“ si juncanului „Cononasiu rosu“ cu toti puii sei, ca ne bagaramu lingur'a in oll'a dumnealoru, in care se ferbe numai mamalig'a cea mare a politiceii sublime, fara ca se torne d'in candu in candu preste ea si cate o litra de chiselitia de teritie, sau more de verdia.) Borsiu.

(Ser'a de annulu nou in B.-P.-sta) Din'a de annulu nou fiindu totodata si di de serbatoare a Stlui Marele Vasiliu, societate alessa d'in fruntasii micci colonie romane d'acii se intrunira, — ca in toti anii, candu vre unu accidentu sinistru nu-i impedece, — la ospital'a casa a Dlui Presid. de senatu la Curi'a reg. Vasiliu Baronu de Popu, spre a exprime stim'a si iubirea loru acestui eminente barbatu allu natiunii si amabilei salle familie, care escele prin virtuti nationali, familiari si sociali. — Petrecearea au fostu forte animata, cin'a preserata nu numai cu buccate si vinuri bune ci si cu toaste alesse. Dupa mesa dantiu si alte jocuri, pana la 12 ore, candu Dl. bar. Popu saluta annulu nou, dorindu natiunii prosperare si ospetiloru sei fericire. Societatea se desparta catra 1 ora dupa mediulu noptii. — Assemene societate alessa se intruni Joui ser'a (14. Jan.) la casa Dlui septemviru Gavr. Mihali unde inca petrecerea fu impreunata cu dantiu.

(Bani de argintu Serbesci) Serbi'a nu are inca monet'a sa propria, — a fara de banii de arama, ce sunt de mai multu timpu in cursu, — acum guvernulu Serbiei face a se bate bani de argintu serbesci in fabric'a monetaria de la Vienn'a.

Sciri mai noue si electrice.

Paris, 17. Ian. Guvernulu ammenintia cu aspre pedepse diuariale „Gaulois“ si „Figaro“ de nu voru curma atacurile loru in contr'a Adunarii nationale si a persoanei lui Mac-Mahon.

„Monitorulu“ dice: Deca septennatulu originale sau republica septennale va cade, atunci Adunarea nationale si-au terminatu potestatea sa de constituire.

Madridu, 17. Ian. Regele au contrasemnatu decretule relativu la regularea cupone-loru ajunse la scadentia a detoriei esterne si la regularea starei financiare a clerului. Regele dechiar ca respecteza clerulu, lu va sprigini, doresce inee resolutu a sustiene libertatea cultelor in Ispani'a asi precum subsiste ea in tierrele civilisate alle Europei Regele esprese totodata dorint'a ca generalii se nu se mai ocupe de politica. Astadi consiliulu ministriloru va decide a supr'a listei civile a regelu, care, dupa dorint'a regelu, are se fia modesta. — Numerose persone de insemnate politica d'in partit'a radicale si alte fractiuni se allaturara guvernulu. — Representantele Russei si alti diplomati, salutara pre regele in numele suveraniloru sei.

Vienn'a, 18 Ian. Dupa una scire d'in Trieste a diuariului „Pressa“ conflictulu turco-muntenegrinu iea caracteru ammenintatoriu. Consululu Germaniei de la Ragusa s'a primi ordinu telegraficu d'a merge la Cetini'a in Muntenegro. In sidinti'a de astadi a scupscinei d'in Cetini'a va urma decisiunea. — Guvernulu Italiei la rogarea unei deputatiuni d'in Trieste permise era importarea pelliloru de vite si de carne sarata d'in Austri'a in Itali'a.

Vienn'a, 18. Jan. Diuariului „Tag-

blatt“ i se scire d'in London: „Cercurile diplomatice se sentiescu viu intrigate prin imprumutulu contractatu intre es-imperatessa Eugeni'a si ffiulu ei de una parte, si intre banchiari englezesci de alta parte. Imprumutulu este in summa de 3 1/2 pundi (35 mill. franci.) Obligatiunile suna pre numele principelui Napoleon (Lulu). Imprumutulu s'a realizatu sub garanti'a morala a reginei Victori'a. Factorulu au fostu agintele financiaru allu principelui de Wales.

Fulda, 18 Ian. Seminariulu teologicu d'acii fu asta-di inchisu prin ordinulu senatulu provinciale.

Paris, 18 Ian. La elegerea mai angusta a departamentulu Pireneiloru Bunapartistulu Cazeaux capeta 29,630 voturi, Septenalistulu Alicot 23,026, vot. numai rezultatulu votarii d'in doue comunitati mai lipsece.

Rom'a, 18 Ian. Pap'a primi deputatiunea germana; abbatele Waal ceti adress'a omagiala in care se dice: nemicu nu pote deturna Germani'a catolica de catra scaunulu papale. Ponteficele lauda credint'a loru si disse ca se roga pentru catolicii persecutati si pentru persecutori loru.

Constantinopole, 18. Jan. Representantii Austriei, Germaniei, Russei si Angliei colficara in inteliere ca se indemne Port'a la resolutiuni prin cari affacerea de la Podgoriti'a se se desbracce de caracterulu ammenintatoriu ce se pare a lua. In Cetini'a domnese mare agitatiune.

Inconveniente postale. Dlui Ales. Badescu, parochu rom. — fiindu prenumeratu de la inceputulu annului, — i s'au tramissu diuariulu si in Sem. II. ca si in cellu d'antaiu, totu sub adress'a neschimbata, per Kolozvár, Széplak in Sz.-Almás, si acest'a au urmatu regulatu fara ca se se fi facutu vre una reclamatiune d'in partea officiu postale, pana in lunea ultime alle annului, candu de odata vedemu ca acu-si unu nr, acusi altulu se retorna cu observatiunea „Posta?“ va se dica, se cere dora mai apriatu ultim'a posta, sau ce? Scimu ca se afla mai multe locuri cu numele Széplak si chiaru Almás este unulu szász si altulu szász Almás, dar bine, dupa unu annu de dille numai acum vine cutare domnu offiale de la cutare officiu postale (pare-ni-se d'in Elisabethopole, cutare Sebe István) a intrebá, unu annu de dille unde au speduitu diuariulu? Am dori se scimu, ca-ci lucrulu ni-se pare prea eufrosu si pocitu. — Assemene si officulu postale d'in Sucoeva, retornandu numai in lun'a Decemvre, cati-va nri speduiti la adress'a „Societati literarie a junimei rom.“ observa pre adressa „dieser Verein existirt nicht mehr“ ni-se pune intrebarea: ore numai acum au incetat d'a assiste acea societate? Sau deca intru adeveru nu mai assiste, officulu postale porta superinspectiunea acellei societati? Asceptamu lamurire d'in ambele locuri ca se ne scimu orientá. Red.

Burs'a de Vienn'a, 15 Jan. 1875

Metallice 5%	69.55
Imprumutulu nat. 5%	74.60
Sorti din 1860	112.44
Actiunile bancoi	995.—
Actiunile instit. de creditu	233.25
Obligatiuni rurale ung.	72.34
„ „ Temisiane	77.—
„ „ Transilvane	75.60
„ „ Croato-slav.	80.—
Londonu	110.35
Argintu	104.80
Galbenu	5.24
Napoleon'd'or.	8.88

ALESSANDRU ROMANU

Propriet. edit. si red. respundiet.

nunc Danaum insidias et crimine ab uno disce omnes?" inse noi nu voim sã facem saltu in conchiderile nostre, ci mai dorim sã ne convingãm d'in contra, ce era-si de la voi aterna.

Pre scurtu voim era a vi mai spune si eschiamãm: de aveti in Ceriu unu Domnediu si pre pamentu una patria, luati alte mediuloce de a fratã cu noi, convingeti-ve deplinu, cã intre noi si voi armele neci o data nu potu decide, — inse nu intardiati, ca sã nu se implinesca intru voi cuvintele scripturei „Intrã-va mirele si voi nu veti avã untu de lemmu in candilele vostre.“

Datu in Campeni 15/27 Juniu 1849.

*Avramu Iancu, m. p.
prefectu.*

III. Deputatul dietale Ioanne Gozmanu.

Tratamentulu de pace intre noi si ablegatulu Dragosiu, intrarea lui Hatvani si alte insiellatiuni, ca atãte plage fatale in analise ni sunt cunoscute si inca dupo assioma recunoscute.

„Una manus alteram lavat“ adeca: Dragosiu fũ orbu instrumentu, ca Hatvani fãra

care adunasse multu materialu spre a contiunã istoriã Rloru si a scrie istoriã acestei revoluțiuni memorabile. Eu me miru forte, cum s'au potutu intemprã, cã unu documentu de atãtã importantã, cum este pretinsã ordinatiune a lui Kossuth, cãtra Hatvani, au potutu sã remana atãtã timpu ne-publicatu. A. R.

IV. Guvernatoriã tierrei

Dni Josifu Simonffy Colonellu.

Pestã, 5. juliu 1849.

Cu consensulu consiliulu ministeriale, Ti-respundu la correspondintiele dtale portate, pentru impaciuirea insurrectiunei romane, cu capulu insurrectiunei Avramu Iancu.

Totu omulu pote sci, cã eu — paren-du-mi rãu din anima de apesarea, in care poporulu de limbã romanesca allu patriei melle a sufferitu in decursu de secle — m'am luptatu in tota vietã mea, in intiel-legere cu amicii miei de principie politice, pentru estinderea dreptulu commune, a libertãtii commune si asuprã loru.

Me provocu la Ddiu si la publicitate, cã in dietã ce s'a tãnutu continuu de la inceputulu lui Juniu a tr., cã deputatu, cã ministru, cã presiedinte allu guvernulu, am partenitu, sprignitu si promovatu, totdeun'a si cu tota ocasiunea, dreptele dorintie, compatibile cu unitatea statulu, alle fia cãrui cetatianu allu patriei, de ori care limba si religione.

Inse o parere n'am potutu s'o intiel-legu nici odata: cã adeca *intr'o tierra* sã pota essiste deosebite nationalitãti politice.

Credu si marturisescu, cã limbã si religione sã nu faca neci o deosebire in essercitiulu drepturulu politice.

Credu si marturisescu si aceea, cã tota poporatiunea nu numai sã se pota servi liberu de limbã sa in vietã privata, in beserie, in scolele si'n communitatea sa, ci si cã sã pota pretinde ajutoriulu statulu pentru desvoltarea limbei sãlle, in interesulu civilisatiunei.

Inse, cã intr'o tierra sã pota fi mai multe limbe diplomatice, daca acea tierra vre sã fia unu corpu si nu imprãtãtu in cantone suverane, de osebite, — acest'a n'o potu intiellege,

Cu deosebire, n'o potu intiellege acolo, unde roirile de poporu de deosebita limba nu locuiescu pre teritorie deosebite, arroundate, ci mestecate unole cu altele.

Assemone tierra nu se pota nici impartì nici guvernã dupa limbe, de nu cumva voim s'o dunicãm.

Cui i-ar veni in minte a pretinde deosebita nationalitate poltica pentru marele numeru de Ciangã maghiari, cari locuiescu in micã Moldova? Nimenui, pentrucã acest'a ar fi dismembrarea Moldovei.

Asiã este acest'a si in Ungariã, nationalitate politica nu se pota imaginã, numai pre basea unui teritoriu arroundatu, una

de periclu sã pota intrã la noi, si intrebuintiatu si de Camarill'a vostra, dupa cum se adeveresce si d'in secretele ce nu mai potura cerculã sub sigille.

Suntemu convinsi si despre intristatiunea presiedintelui Ungariei Ludovicu Kossuth, dar' ni e dorere de unu asiã barbatu care-si cauza intristãri contradicandu-si sie-si, nu e constante in propusuri, promisiunile celle mai fundamentale de adi, mane sunt revocate si nemicite prin alte decrete alle Domniei sãlle. Noi credemu cã prin provedintiã divina suntemu mantuiti de a nu fi noi causã principale a cotropirei natiunei nostre, candu in septemanele trecute incepurãm a tratã seriosu cu domniã lui, dar' prin acest'a ne facura mai attenti pre viitoriu.

Domniã lui, in ante de a luã in direptã scepturulu fericitoriu de popore, trebuiã sã alerge la esemplele celloru mai constanti barbati d'in veacuri, cari au facutu, ce aveã de a face domniã lui.

Èra domnieloru vostre vi multiamimu si nu ve rogãm sã cãreti pena (pedepsa) lui Hatvani, cã cu ce i-am fostu detori i-am datu, nemic'a remanendu-ne de a mai pretinde. Èra de mai aveti domniã vostra cu ellu, rogati-ve, cã traiulu vietiei sã-i fia cã a imperatoriloru vechi resariteni, si servitorulu neincetatu sã-lu intrebe despre factã d'in Abrudu.

Domnieloru vostre ca unoru organe a corpulu romanu — cari ni totu arruncati cã suntemu orbe instrumente a Camarillei

IV. Az ország kormányzója

Simonffy József alezredes urnak.

Pest, julius 5-ikén 1849.

Önnek, az oláh lázadás kibékítése iránt Avramu Iancu lázadásí főnökkel váltott levelezéseire a ministeri tanács hozzájárultával válaszolom:

Hogy én szivemből sajnálva azon elnyomatást, melyben hazámnak román ajku népe századokon át szenvedett, melynek következtében a magyar nyelv és vallásunkkal egyetérőleg a közös szabadságnak reájok is kiterjesztéséért egész életemen át küzdöttem, tudhatja mindenki.

Hogy a tavaly június elején megkezdett s folyvást tartó országgyűlésen mint követ, mint miniszter, mint kormányzó minden honlakósnak bármely nyelvű és vallásu legyen, az ország státusegyeségével meg egyezhető jogszórá kívánatait mindég és minden alkalommal pártoltam, támogattam s gyámolítottam Istenre és a nyilvánosságra hivatkozom.

Egy nézetet azonban soha sem tudtam megérteni, azt hogy egy országban különböző politikai nemzetiségek létezhesenek.

Hogy nyelv és vallás semmi politikai jogok élvezetében különbséget ne tegyen, ez hitem és vallásom.

Hogy nyelvet minden népség nemcsak a magán életben, hanem egyházában, iskoláiban, községekben ne csak szabadon használhassa, hanem ennek a civilizáció érdekében kifejlését a státustól igénybe vehesse, ezt is hiszem és vallom.

De hogy egy országban több diplomatikai nyelv lehessen, ha azon ország egy test akar lenni, és nem külön souverain cantonokra feloszlatni, ezt nem éíthetem.

Kivált nem érthetem ott, a hol a különböző nyelvű népfajok nem külön arroundozott területeken, egymástól elválasztva, hanem vegyesen, és keverve laknak.

Ily országot nyelvek szerint sem föl-osztani, sem kormányozni nem lehet, ha csak az országot eldarabolni nem akarjuk.

Kinok jutna észbe a kis (!) Moldvában lakó nagyszámú (!) csángó magyarok számára külön politikai nemzetiséget követelni? Senkinek, mert ez Moldvának dismembratiója volna.

Igy van ez Magyarországgal is; — politikai nemzetiség csak arroundozott teritorium alapján képzelhető egy országnak egys

— vi proponemu si ve poftimu a ni deslegã aceste dõa intrebãri: Camarill'a (pre-cum vi place) ni asacurã nationalitatea inca atunci, candu fratii Magiari sbierã „Egy magyar nemzet, — egy magyar hazã“ apoi despre Romani, nu li placeã a vorbi neci cã despre „Nép.“ Acumu judecati, ce erã mai consultu, a da man'a cu aceia cari nu voiescu sã scia de tine? sãu cu acellu-a care ti promise implinirea cererei.

Domniã vostra, ca ablegati la dietã tierrei, ni scrieti cã veti fi mediuloctori intre noi si dietã m. numai sã vi sãnemu: ce ne dore, si de ce avemu trebuintia? Noi d'in partene cu cea mai adanca dorere am cetitu aceste sire, candu domniã vostra, cã reprezentantii unei natiuni, nu sciti cari sunt dorerile ei, si spre a caroru vindecare chiaru diceti cã sunteti tramissi la acea dieta m.

Atãtu-a totu-si vi mai declarãm, cã natiunea ne a impoteritu a-i apperã si cu arme nepeditiã ei politeca si natiunale, — noi recunoscutoriloru acestui adeveru suntemu amici, era adversariloru inimici, tiendendu in luptã nostra de sante principiele omenirei.

Asiã dar' despre dorintiele natiunii si modalitatea tratamentulu numai *intregã natiune r. are dreptulu si e in stare de a tratã cu intrãgã natiune magiara.*

Ce se tiene de armonia, noi nu numai cã voim armoniã cu tierrã ungeresca, ma aspirãm dupa armoniã tuturoru poporeloru civilisate d'in Europa. Te intrebãm frate,

terra numai unu teritoriu pote avã, pre acestu teritoriu potu fi ori cãte limbe, ori cãte religii, si daca vremu libertate, fia-si-oc carc, fãra deosebire de limba si religione, trebuie sã fia egalu in dreptu, in lege, in libertate; inse a impartì una tierra dupa limba, si a da fia cãrei partì nationalitate politica deosebita pre teritoriu deosebitu, inseamna a dunicã acea tierra, adeca a o desfiintã.

Deci guvernulu tierrei nici odata nu-si pote dã invoirea la acea sinucidere a patriei nostre, cã din un'a si nedespartitã tierra ungeresca, sã creãm terre deosebite: ungeresca, totiesca, nemtiosca, sassesca, romanesca, rusesca; si daca locuitorii de limba romanesca si tierrei n'o voiescu acest'a, precum cu mintea intrega nici n'o potu voii, apoi trebuie sã marturisesca, cã si-risipescu sãngele fãra de nici o cauza cã instrumente orbe, rescolandu-se contrã acelloru legi, cari li-au datu libertate commune si egale cu toti ceialalti locuitori.

Dar' pote inaintea ochiloru loru se inverte in cetia ideea federatiunei. Federatiune pote sã fia intre doue terre deosebite. Tierrã ungeresca pote fi in federatiune cu Tierrã Romanesca, cu Serbiã etc. Inse tierrã ungeresca cu sine insã-si, adeca cu cetatienii locuitori in sinulu sãu, nu pote intrã in federatiune. Acest'a e absurditate.

Leges commune, dreptu commune, libertate commune, acest'a o dã legea tierrei, acest'a o recommenda fia cãrui-a guvernulu tierrei. Mai multu decãtu acest'a nu pote dã nimenui, pentrucã, mai multu nime nu pote avã.

Acestu-a mi-a fostu credeulu totdeun'a, acest'a am dechiarat'o la tota ocasiunea, acest'a am dechiarat'o si nefericitulu deputatu dietale Dragosiu, uccisu in modu barbaru de proprii sãi consangeni — candu m'a intrebãtu: cã ce sorte pote asteptã poporulu romanu rescolatu, daca deponendu armele s'ar' intorce la ascultare faciã cu guvernulu si la fidelitate faciã cu statulu magiaru?

Si de aceea me necasiescu intrãgã malitiõsa a capulu insurrectiunei romane, ce stã in correspondintia cu dta, cum cutedia a me calumniã, cã si candu eu in ordinulu scrissu lui Hatvani asiã fi revocatu sãu schimbatu concessiunile dechiarate in epistolã scrissa lui Dragosiu, — acest'a nu este adevèratu.

Dragosiu, candu s'a insciintiatu mai antãiu la mine, cã doresce a incercã pre risiculu propriu, potolirea rescolei romane, m'a receratu, cã — pana ce va tienã acesta staruintia a dinsului — sã concedu armittitiu; eu la acest'a am dechiaratu si atunei

ore cine au doveditu simpathia mai mare cãtra Magiaru de cãtu Romanulu Transilvanu? — Cetitu-ati unde-va in foile celle mai mucede alle istoriei, ca vre unu poporu sã fia lassatu in oatea sa pre dusmanu dandu-i voiã de a vorbi cum va vre d'insulu, dupa cum facuramu noi cu Dragosiu? Mai avemu unu essemplu si mai momentosu, inse lu retacemu pana la alta ocasiune. *)

Domnule Gozmanu! ti-mai place a scrie sã nu asceptãm rescolarea intregi tierre a supra-ne, si sã nu fimu instrumente, intiellegundu libertatea commune.

Noi la punctulu antãiu ti-respundemu cã „cu tota tierrã vomu tienã ataculu cãtu se pote mai eroicesce, pana la non plus ultra, spre noi totu-si sperandu o cautare a poporeloru civilisate; inse domniã vostra ar trebui sã ve desceptati d'in somnu si sã nu ve scolati a supra-ne, ci sã ve scolati a suprã conservativiloru si aristocratiloru, cari nu voiescu libertatea practica intre natiunile Transilvane, ci si acum pre aripele superbeie sbora dupa o suprematia absurda; asuprã acestoru-a ve scolati, pre acestia bateti cu toiagul gurei — cu condeulu — si cu sabiã fisica i debellati, cã acestia sunt restornarea acestoru doa staturi, cari se lauda cu acelle-si popore si frupte.

Datu in Campeni, 15/27 Iuniu, 1849.

*Avramu Iancu m. p.
prefectu*

*) Se vorbiã cã assemone cursã s'ar fi incercatu a li pune Kemény Farkas. A. R.

territoriuma lehet csak, e territoriumon lehet akármennyi nyelv, akármennyi vallás, s ha szabadságot akarunk mindenkinek nyelv és vallás különbség nélkül egyenlőnek kell lenni jogban, törvényben, szabadságban, de egy országot nyelv szerint felosztani, s mindenik résznek külön territoriumon külön politikai nemzetiséget adni annyit tesz, mint azon országot feldarabolni, azaz megszüntetni.

Hazánknek azon öngyilkolására téhát, hogy az egy és osztatlan Magyarországból külön magyar, tót, német, szász, román, szerb, orosz tartományokat alkossunk, az országkormányása soha reá nem állhat, de ha ezt az ország román ajku lakóssai nem akarják, a mint jozanul nem akarhatják, úgy meg kell vallaniok, hogy ok nélkül vakeszköz gyanánt pazarolják vérüket, fellázadván azon törvények ellen, melyek nekik minden más lakosokkal közös és egyenlő szabadságot adtanak.

De nekik talán a foederatio eszméje forog homályosan szeméi előtt. Foederatio két külön ország közt lehet, Magyarország lehet foederatióban Oláhországgal, Szerbiával, sat. De Magyarország maga-magával azaz a kebelében lakó polgárokkal, foederatióba nem léphet. Ez képtelenség.

Közös törvény, közös jog, közös szabadság, ezt ad az ország törvénye, ezt ajánlja mindenkinek az országkormányása. Ennél többet senkinek nem adhat, mert többel senki sem bírhat.

Ez volt örökké hitvallásom, ezt nyilatkoztattam ki minden alkalommal, ezt a saját vérei által barbár módon meggyilkolt szerencsétlen Drágos országgyűlési követnek is, midőn kérdést tett hozzám: minő sorsra számíthatna a fellázadt oláhajku nép, ha a fegyvert letéve a kormány iránti engedelmességre, s a magyar Státus iránti hűségre visszatérne?

Ès azért bosszankodással veszem az önnel levelezésben álló oláh lázadásí főnöknek azon ravasz armánykodását, miszerint azzal mer rágalmazni, mintha én a Drágoshoz írott levelemben kinyilatkoztatott engedményeket a Hatvanihoz írott rendeletcemből vissza vontam vagy megmáskítottam volna, ez nem igaz.

Drágos midőn legelőbb nálam jelenté magát a végett, hogy az oláh lázadásnak lecsillapítását saját merényletére megkísérteni ohajtja, arra kért fel, hogy még esep iparkodása tart fegyverszünetet engednék, én erre már akkor is kinyilatkoztattam, hogy

că pentru asemenea experimentări nesigure, nu voiu dá armistițiu nici odată, și nu voiu concede se se împiedece operațiunile de războiu, pentru că totdeun'a am esperiatu la insurgenții romani, serbi și slovaci rescolati in contr'a patriei, a legii și a libertății, că tota concessiunea de repaus, de care au cerutu adese ori candu erau strimtorati, n'au întrebuințat'o de cătu pentru concentrarea poteriilor lor și pentru atacuri neopiniate; și armistițiu nu dau nici pentru aceea, pentru că nu cunosc pre nimene alu cărui cuventu s'eu obligatiune ar' poté garantá, că insurgenții voru observá condițiunile armistițiului.

Si de aceea, la pertratari nu me dimittu, pentru că eu nu cunosc alu alternativă, decâtu s'eu a puni (pedepsi) pre totu insurgentulu, s'eu iertandu, pre bas'a legii commune, a-i recunosc de cetatieni egalu îndreptatiti.

Deci pertratarea și darea de concessiuni mai mari s'eu mai mici nici nu poté avé locu, pentru că eu nici mai multu nici mai puțin decatu dreptulu commune și libertatea egale nici nu voiu promitte nici nu voiu dá nimenui.

Dar' nu poté fi vorba de negociații nici pentru aceea, pentru că nu este și nu poté fi între romani seditiosi nimene, care ar' poté assecurá in numele altui-a decâtu in alu s'eu ori ce obligatiune s'eu ar' poté garantá, că cuventulu s'eu datu va fi primitu din partea masei inarmate.

Pentru aceea, deci, nici nu vreu se se sciu nice de negociații, nice de armistitii, ci totu ce vreu a assecurá de dragulu pacei, precum am spusu cu cuventulu totdeun'a in publicu, asi' am dechiaratu și lui Dragoșiu s'eu ori cui in scrisu, că cui i place, pre bas'a acestei dechiaratiuni, a depune arm'a, și a s'entorce numai decâtu la fidelitate cătra patria și ascultare facia cu legea, acellui-a i dau și amnestia pentru delictu politicu, era care nu depune armele, in contr'a acellui-a va fi lupta, care pentru dinsti nu se va fini cu libertate, nice daca voru invinge nici daca voru fi invinsi.

Nefericitulu Dragoșiu mergundu cu aceste-a in mediulocu rescolatiloru, cari i-au multiimitu bunavointia cu assassinare era m'a recercatu pentru armistițiu, pentru explicatiune amnestiei, pentru negociații; la ce, că și mai inainte, și atatu dinstului, cătu și lui Hatvani li-am datu de scire, că eu nu me dimittu la negociații, armistitii și explicatiuni, și pentru procederea lui Dragoșiu nu concedu că se se împiedece operațiunile de războiu.

Ce am díssu, am díssu, — care pre bas'a assecurariloru melle va depune arm'a și va recurge dupa gratia, natiunea se i gratiósă, era care n'a face-o acést'a, veda ellu.

Este, deci, scornitura falsa și malitiosă, că eu m'asiu jocá cu propunerile melle, s'eu că nu me asiu s'fi a arunca cui-va cursa cu a elle-a; acést'a nu incape cu onorea mea și a natiunei melle.

Prin urmare și acumu dícu, ce am díssu totdeun'a, ce am dechiaratu lui Dragoșiu in epistol'a ce i-am scrisu, aceea garantezu și acumu sub condițiunea depunerii armelor, a pacei și a ascultării; dar' acesta gratia n'o estindu mai departe de 15 dílle, socotite de asta-di, ci in casulu continuării cerb'ose a seditiunii, voiu tramite potere armata regulata și concentrata, acolo, unde p'an'acum din consideratiune cătra bietulu poporu amagitu am concessu a se întrebuințá numai ostiri mai mici.

Ne avendu daten'a a face secretu din cugetările melle inaintea nimenui, și pre dta te impoterescu prin acést'a, că se poté comunica acesta epistola a mea ori cu capii insurrectiunii s'eu cu ori cine altulu si obligamentulu celloru cuprinse intr'ins'a lu-assecurezu facia cu guvernulu tierrei și facia cu natiunea; ba, precum i-am scrisu și lui Dragoșiu, asi' și pre dta te impoterescu, că, decum-va cine-va dintre insurgenti ar' voii se se n'ntiilega cu guvernulu in persona in privinti'a ore căruru detaiuri, acellui-a se-i poté assecurá „salvus conductus,” și observarea acestei assecurări o garantezu pre onorea natiunei.

az ily bizonytalan kísérletek miatt fegyverszünetet adni soha nem fogok, s a hadimunkákat meg akasztani nem engedem, mert a hazá, törvény és szabadság ellen fellázadt román, szerb és tót pártútknál mindig azt tapasztaltam, hogy minden idő pihe-nési engedély, melyet midőn szoritva voltak, gyakran kértek, csak erejük összpontosítására, véletlen megrohanásra használták; és fegyvernagyvást nem adok azért is, mert nem ismerek senkit kinek szava, vagy kötelezettsége a fegyvernagyvási feltételeknek, a pártútk részéről megtartását garantírozhatná.

És azért alkudozásokba nem bocsátokozom, mert én más alternatívát nem ismerek, mint vagy büntetni minden pártútót, vagy megbocsátva a közös törvény alapján, egyenlő jogu polgároknak elismerni.

E szerint tehát alkudozásoknak, s több vagy kevesebb engedély megadásának helye sem lehet, mert én sem többet, sem kevesebbet, mint a közös jogot s egyenlő szabadságot ígérni s adni senkinek nem fogok. De nem lehet alkudozásról szó azért is, mert nincs és nem lehet a pártútó oláhok közt senki, aki másnak mint saját magának nevében bármi kötelezettséget biztosíthatna, vagy adott szavának a fegyveres tömegek részéről elfogadását biztosíthatná.

Azért tehát sem alkudozásokról, sem fegyvernagyvásokról tudni sem akarhatok, hanem mindent, a mit a béke kedvéért biztosítani akarok, a mint szóval nyilvánosan mindig megmondtam, úgy Drágosnak vagy akárkinek is írásban szintugy kinyilatkoztatom, ha kinek tetszik ezen kinyilatkoztatás alapján a fegyvert letenni, és a hazá iránti hűséghez s törvényiránti engedelmséghez azonnal visszatérni, annak politikai vétségéért amnestiát is adok, aki pedig a fegyvert le nem teszi, az ellen harcz lesz, mely részükre szabadsággal sem győzelem sem legyőzetés esetében nem végződhetik.

A szerencsétlen Drágos ezzel elmenvén a lázadók közzé, kik neki jóakarójáért orgyilkossággal fizettek, ismét fegyverszünetre, az amnestia magyarázatára, alkudozásokra szólított fel, mire ugy mint előbb s ugy neki mint Hatvaniak tudokra adám, hogy én alkudozásokba, fegyvernagyvásokba, magyarázatokba nem ereszkedem, s a Drágos eljárása miatt a hadi operatióknak gátot vetni nem engedek.

A mit mondtam mondtam, — aki biztosításaim alapján a fegyvert leteszi s kegyelemért folyamodik, a nemzet tud kegyelmes lenni, aki pedig ezt nem teszi, ő lássa.

Hamis és ravasz ráfogás tehát, hogy én ajánlatimmal játszanék, vagy azokkal cselét vetni akárkinek is nem állalanám, ez becsületemmel, s nemzetem becsületével meg nem fér.

Most is azt mondom tehát, a mit mindig mondtam, a mit Drágosnak írott levelemben kinyilatkoztatték, azt a fegyverletéssel, béke s engedelmség feltétele alatt most is biztosítom még, de ezen kegyelmet máttól számított tizenöt napon tul ki nem terjesztem, hanem a pártútés makacs folytatása esetére rendes és összpontosított haderőt küldendek oda, hol ekkor a szegény elesébitott nép iránti figyelemből csak kisebb csapatokat engedek használtatni.

Gondolkodásomból senki irányában titkot nem szokván csinálni, ont is ezenel felhatalmazom, hogy e levelemet akár a lázadás főnökeivel, akár más kivel is közölhesse, és az ebben foglaltaknak az ország-kormányára, s a nemzetre nézve kötelezettségét biztosítom; sőt a mint Drágosnak is megírtam ugy önnök is hatalmat adok, hogy ha valaki a lázadók közzül valamely részletek iránt a kormánnyal személyesen értekezni akarna, anak jövede-menetre „Salvus Conductus” biztosíthasson, s e biztosításnak megtartását a nemzet becsületével garantírozom.

De altmintrea cetindu epistolele lui Iancu, cari mi le-ai comunicatu, si cari ti-le reaccludu aci, trebuie se marturisescu, că afara de calumnie, denaturări malitiose și vorbe late nu aflu nemicu intr'inselu, in cătu nice pre departe n'asiu poté scote din elle: ce i este scopulu și dorinti'a.

Deci, daca cugeti, că acést'a poté face ce-va pentru încetarea versarei de sange, dá li de scire, că deca nu voiescu a rapi, ci a fi cetatieni liberi egalu îndreptatiti, se spuna odata ce dorintia au, eu mi-dau cuventulu, că precum nu me voiu invoi' nici odata la duminerea tierrei, asi' de alta parte dorescu a-i impaciu' pre bas'a dreptului și a echitatei, și dorescu pace, libertate, era nu resbunare.

In aceste-a se cuprinde decisiunile si instructiunile melle la sustinerea dtale, in privinti'a cărora insarcinez cu plenipotintia obligatoria pre dlu colonellu Cserey.

Guvernatoriulu tierrei

Ludovicu Kossuth, m. p.

V. Scrissoarea

lui Buteanu, prefectulu Romaniloru munteni, cătra majorulu Csutak.

Din scrissoarea dv. adresata lui Vas. Popu, vedu, că dvostra lucrati pentru principiile libertatei, egalitatei și fratietaei, — tare me migru, că-ci si noi Romani ne luptamu, porindu d'in acellu principiu, si de candu am inceputu acesta lupta, totu mereu am intonatu adeverat'a libertate și recunoscerea esistintei politice a natiunei nostre; acést'a ni-am luat'o de deviza și pentru acést'a traimu și morimu; deci daca si dvostra ve luptati pentru acést'a, atunci între noi nu este nice o deosebire si est' dauna se versati atát'a sange, fara nici unu rezultat, pentru că acést'a n'o pretinde si n'o aduce cu se-ne principiulu fratietaei; dar' mi se pare, că ce'a ce ni atribuiti dvostra noue, Romaniloru, că ne luptamu pentru slavie, se potrivece chiaru pre dvostra.

N'amu cercatu noi a ne alii cu dvostra intru euptarea libertatei, se ni recunosceti n'ama n'ationalitatea? N'amu doritu noi se vi intindemu dvostra man'a, numai se intielegeti egalitatea de dreptu asi', cum pretinde adeveratulu ei intielesu? — Credeti-mi, a trecut acum timpulu de a bagá natiuni in jugu, in tota natiunea, că si in dvostra, s'a treditu sentiulu de natiunalitate. Dvostra inca nu v'ati potutu tredí pan' la atát'a, se vedeti, că aveti trebuintia de simpatie Romaniloru, nu vedeti, că atátu noi cătu si dvostra, stámu cá doue elemente isolate in mediulocu atátoru milliune de slavi. Elementulu romanu, de la Tis'a pana la marea neagra este cu multu mai compactu, de cătu allu dvostra si nu poté peri din sírulu poporeloru si Dome! cătu de bine ar' fi de dvostra se cugetati la acést'a, s'o cumpeniti si se castigati in biroa Romaniloru, pentru că, Diu, aveti trebuintia de ea, era nu a uccide ómeni nearmati, a puscá femei, prunci, a arde sate, a aduce poporulu la sapa de lemnu, a preface întreaga patri'a intr'unu cemetieru desiertu; acést'a se contrarieza cu drepturile umanitatei, alle naturei și alle natiuniloru, si daca nu veti încetá cu asemenea fapte barbare si tiranice, demne de poporele selbetece — veti dá acú-si sema inaintea Europei civilizate, cá-uj aceasta plaga fatale n'a ajuns'o numai sub jugu selbeteiloru tataru, mongoli si turci; inca ce e mai multu, pangarescu besericelo, predeza și nimicescu lucrurile ce se tienu de ceremonie besericesci și pietatea religioasa. Ei da, prietene Unguru, acést'a o poruncese devis'a dvostra, libertatea și fratietaea ce v'ati propusu; pre coi intorsi asi' i primiti la sí-nulu dvostra, cá le consumati averile și faceti cá poporulu se iee lumea in capu, pentru că apoi, fiindu siliti moralicesce se-i tratati de unelte; acést'a nici Ddieu nici omu n'o poté sufferi. Noi suntemu gat'a s'eu a trai s'eu a ne prepedi, si a ne sustiené onoreea si a ne luptá mai departe pentru principulu nostru, sortea apoi va decida.

Dora natiunile civilizate alle Europei voru vedé-o acést'a, si cellu pucinu sperámu, că daca nu alt'a, gintile d'o origine cu noi ni voru grabi intr'ajutoriu si ne

Egyébbiránt megolvaván Jancu leveleit, miket önvelem közlött, miket ezennel visszazekesztek, meg kell vallanom, hogy azokban rá-galmakon, ravasz eltorzításokon és festetlen általános nagy szavakon kívül egyebet semmit elannyira nem találok, hogy még csak távolról sem tudnám belőlök kivenni, mi a célja és mi a kívánsága.

Ha tehát gondolja, hogy a vérontásnak megszüntetésére ez tehet valamit, ám adja tudokra, hogy ha nem rabolni, hanem egyenlő jogu szabadpolgárok lenni akarnak, mondják meg már egyszer, mi kívánságuk van, én szavamot adom, hogy amint az ország földarabolásába soha megegyezni nem fogok, úgy a jog s méltányosság alapján megnyugtadni óhajtok, s békét, szabadságot, s nem boszut óhajtok.

Ezekben állanak ön felterjesztésére határozataim és megbízásaim, mikre nézve kötelező felhatalmazással Cserey ezredes urat ezennel felruházom.

Az ország kormányzója
Kossuth Lajos, s. k.

V. Csutak örnagyának.

A Pap Lászlónak írt soraikból úgy látom, hogy önök a szabadság, egyenlőség és testvériség elvei mellett működnek, — nagyon csodálkozom, hiszen mi románok is azon elvből kiindulva küzdünk, és a mióta ezen küzdelmet megkezdettük, mindig a valódi szabadságot és nemzetünk politikai létele elismerését kiáltottuk, azt tüztük ki jelszavul, a mellett élünk s halunk. Ha tehát önök is e mellett küzdenek, akkor köztünk semmi különbség, és kár annyi vért ontaniok minden siker nélkül; mert azt nem kívánja, nem is hozza magával a testvériség elve; — de ugy látom, hogy önök a mit reánk románokra ruháznak: hogy a rab-szolgaság mellet küzdünk, ez épen önökre illeszthető.

Nem próbáltunk mi önökkel szövetségre lépni a szabadság kivívá ában, csupán csak nemzetiségünket ismerjük el? nem kívántunk mi bármi jobbot nyújtani önöknek, csak hogy a jogegyenlőséget úgy értsék, a mint kívánja azt annak valódi értelme? — Elmult már, higgyék meg önök, azon idő hogy nemzeteket igázzunk, minden nemzetben, valamint önökben, felsejkerk a nemzetiség érzelme. Még annyira nem tudtak önök eszmélni, hogy a románok rokon-szenvére szükségük van, nem látják, hogy mind mi, mind önök, mint két elszigetelt elem állunk annyi milliő szlávok közepette. A román elem sokkal kompaktabb a Tiszától a Feketetengerig, mint az önöké, és az el nem vesztet a népek sorából, s vajmi jó volna önöknek azt meggondolni, fontolóra venni és a románok szeretetét megnyerni; mert bizony arra szükségük van, nem pedig fegyvertelen embereket ölni, asszonyokat, gyermekeket agyonlőni, falukat felperzsélni, a földnépét tönkre tenni, az egész hazát egy pusztá sirtkertre irtani; ez az emberiség, természet és nemzetek jogaival ellenkezik, és ha meg nem szűnnek az ily barbár és vad népekhez illő kegyetlen tényektől, majd számolni fognak a művelt Európa előtt, hiszen ezen súlyos csapás nem érte csupán a vad tatár-, mongol- és törökjárom alatt; még mi több a templomokba jádolodnak, az egyházi szertartásokhoz és vallási ajátosságához tartozó több dolgokat elpredálnak, semmivé tesznek. Ugy-e magyar barátom, ezt parancsolja az önök jelszavuk, kitűzött szabadságuk és testvériségük; a megtérőket úgy fogadják kebleikbe, hogy mind feleméztik vagyonukat, és a földnépét földönfutóvá teszik, hogy azután velők, mint már erkölcsileg arra kényszerítették, mint eszközökkel bánjanak, ezt sem Isten, sem ember nem tűrheti el. Mi készek vagyunk vagy élni, vagy veszni, és becsületünket fenntartani, s tovább küzdeni elvünk mellett, a sors majd dönteni fog.

Talán Európa művelt nemzetei ezt szemügyre fogják venni, és legalább reméljük, ha nem más, azon velünk egy eredetű népfajok sietni fognak segítségünkre, és ..

